

**ΤΑ ΥΣΤΕΡΝΑ
ΤΙΜΟΥΝ ΤΑ ΠΡΩΤΑ**
(Συνέχεια και τέλος, ίδε σελ. 64.)

Η δεσποινίς Αθανασία Λιγνοπούλου έπιασεν όποτε τὸ πόδια τὴν Ἀζώρ, τὸν ἔσφιξεν εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς καὶ τὸν ἐφίλησε παρασφόρως, ἐνῷ τῷ ἔλεγε:

— Πουλάκι μου! γρυσό μου! γυιάκαμου! θησαυρὲ τῆς μαμακούλας σου! ποῦ ὁ κακὸς ἄγρωκος σου ἔκαψε βαθέα!... ἀγγελέ μου! κτλ. κτλ.

Τέτοιος κύριος Ζαχαρίας Παχύς ἔκρινε καλέν γὰ τηρήσῃ εὐλαβῆ στάσιν καὶ σιωπήν, καὶ μοναχός του εἰς τὴν γωνίαν του, διεσκέδαζε βλέπων τὴν συγκινητικὴν εἰκόνα, τὴν ἐποίαν ἀπετέλει: ή γηραιά ξερακιανὴ δεσποινίς, χύνοντα ἀληθινὰ δάκρυα ἐπάνω εἰς ταύτια καὶ τὸ ρύγχος τοῦ σκύλου, καὶ ὁ ἀσχημός σκύλος, καταβάλλων ἀπεγγνωμένας προσπαθεῖας διὰ νὰ σωθῇ ἀπὸ τὸν γείμαρρον, ὁ ὄποιος τὴν κατέβρεχε δυσαρέστως. Ο Ἀζώρ τωάντι, μὲ τὰς κινήσιες ποὺ ἔκαψεν, ἐφαίνετο ἐπιθυμῶν νάνκιστην ὀλίγην ἐλευθερίαν.

Ἐπέρασαν καὶ τὸ Ήράκλειον. Ο κ. Ζαχαρίας, ἀπελπισθεὶς πλέον γὰ μαλάξῃ τὴν συγκινητικῶσσάν του καὶ νάρχιστρος μαζί τῆς φιλικὴν συνομιλίαν, ἤρχισε νὰ πλήττῃ. Τότε ἐνεθυμήθη τὴν Ἡλέκτραν του, τὴν κομψήν του πίπαν, καὶ ἀπὸ αὐτὴν ἐκέντησε!

— Δὲν ἐπιτρέπεται τὸ κάπνισμα ἐδῶ-μέσα!

— Τὸ ζέρω ... ἀφοῦ ἐπιτρέπονται οἱ σκύλοι!

— Κακούργε!

— Πάλι τα ἴδια; Γιὰ νὰ σᾶς πῶ, δεσποινίς! Δὲν περνάτε ἕτοι διπλανὸν βαγόνι ποὺ εἶνε μόνο κυρίες, νὰ μάρψετε ἡσυχο νὰ καπνίσω;

«Ο Ἀζώρ, κρατῶν εἰς τὸ στόμα του τὴν Ἡλέκτραν...» (Σελ. 73, σ. α').

«Καὶ, ἀξιοπρεπέστατα, τὴν ἀναψε...» (Σελ. 72, σ. α').

Η δεσποινίς Αθανασία Λιγνοπούλου δὲν ἦτο πλέον κυρλα... ἀστής. Πρὸς στιγμὴν ἐσκέδηθη γὰ καταληφθῇ ὑπὲ νευρικοῦ παροξυσμοῦ, ἵσως καὶ γὰ λιποθυμῆσῃ. Αλλ᾽ ἐπροτίμησε νὰ δρμήσῃ ἐναντίον του κ. Ζαχαρία Παχύ, νὰ τοὺς ἀπράξῃ τὴν πίπαν ἀπὸ τὰ δόντια, καὶ νὰ τὴν πετάξῃ ἀμέσως ἀπὸ τὸ ἀνοικτὸν παράθυρον εἰς τὸ χωράφι, κραυγάζουσα μὲ λύσσαν:

— Σᾶς ἀγαπαλῶ, κύριε, εἰς τὸν σεβασμὸν τὸν ὀφειλόμενον πρὸς τὰς κυρίας καὶ πρὸς τοὺς κανονισμούς!

Ο κ. Ζαχαρίας μόλις ἐπρόφθασε γὰ ωχριάση, Γροθιάν εἰς τὸ πρόσωπον νὰ τοῦ ἔδιδαν, δὲν θὰ τοῦ ἔκαψεν τὸσην παράξενην γεροντούρην, τῆς ὄποιας οἱ διαπεραστικοὶ ὄφθαλμοι δὲν ἔπαυσαν οὔτε στιγμὴν νὰ τὸν κατασκοπεύουν ὅπιστος τὰ πελώρια μαυρα ματογύαλια της... Καὶ μόλις ἐπρόφθασε γὰ

σθῆτο. "Εγινεν ἔξω φρενῶνκαλοιστε : σθῆτο. "Εγινεν ἔξω φρενῶνκαλοιστε :

— Κ' ἔγω, κυρία δεσποινίς, σᾶς ἀγαπαλῶ εἰς τὴν σεβασμὸν τὸν ὀφειλόμενον πρὸς τοὺς ἄνδρας, τοὺς κανονισμούς καὶ τὰς πίπας!

— Οστε καπνίζετε, κύριε;

— Μάλιστα, δεσποινίς, καπνίζω.

— Καὶ καπνίζετε ἔτσι, μπροστὰ ἔτα

μούτρα μου;

— Φυσικά, ἀφοῦ τὰ μούτρα σας εύ-

τερά μου;

— Πουλάκι μου! γρυσό μου! γυιά-

καμου! θησαυρὲ τῆς μαμακούλας σου!

ποῦ ὁ κακὸς ἄγρωκος σου ἔκαψε βα-

θέ!... ἀγγελέ μου! κτλ. κτλ.

— Τέτοιος κύριος Ζαχαρίας Παχύς ἔ-

κρινε καλέν γὰ τηρήσῃ εὐλαβῆ στάσιν

καὶ σιωπήν, καὶ μοναχός του εἰς τὴν

γωνίαν του, διεσκέδαζε βλέπων τὴν

συγκινητικὴν εἰκόνα, τὴν ἐποίαν ἀπετέλει:

ή γηραιά ξερακιανὴ δεσποινίς, χύνοντα

ἀληθινὰ δάκρυα ἐπάνω εἰς ταύτια καὶ

τὸ ρύγχος τοῦ σκύλου, καὶ ὁ ἀσχημός

σκύλος, καταβάλλων ἀπεγγνωμένας προ-

παθεῖας διὰ νὰ σωθῇ ἀπὸ τὸν γείμαρ-

ρον, ὁ ὄποιος τὴν κατέβρεχε δυσαρέ-

στως. Ο Ἀζώρ τωάντι, μὲ τὰς κινή-

σιες ποὺ ἔκαψεν, ἐφαίνετο ἐπιθυμῶν

νάνκιστην ὀλίγην ἐλευθερίαν.

Ἐπέρασαν καὶ τὸ Ήράκλειον. Ο κ.

Ζαχαρίας, ἀπελπισθεὶς πλέον γὰ μα-

λάξῃ τὴν συγκινητικῶσσάν του καὶ

νάρχιστρος μαζί τῆς φιλικὴν συνομι-

λίλα, ἤρχισε νέες πούλεις πούλεις

πούλεις πούλεις πούλεις πούλεις πούλεις

Νάοκη, κ. Αντόνομος, α. Όγειρομήνη Πατρίδα, α.

"Η Διάστλασις δασπάζεται τους φίλους της: Παραμένει τον Όμηρον (εύχαριστώ πολὺ διὰ τὸ ξεπάθωμα) Όνειροπόλον Κοῆτα (εύχαριστώ διὰ τὰς ἐνέργειας καὶ περιμένω τὸ ἀποτέλεσμα) Βοσκοπόλα τοῦ Ηπείρου (χώρων πολὺ δὲ σας γράφεις μὴ μὲ ξεγένεις) Σακτίδα (ἔλαβα τὸ δελτάριόν σου) Αριδολύγιδο (θερμάς εὐχαριστίες διὰ τὰς ἔσταθμάτων εἴγε!) Νάρκην (προσπάθησε νάποβάλλης τὴν κακήν αὐτὴν συγήθειαν τῆς ἀναβολῆς καὶ γράψεις μου εἰς τὸ ἔχεις τακτικά) Ιδανικὸν Μειδαμα (ἔστειλα τετράδα Μ. Μυστικῶν χαρέτισέ μου τὴν ἀδελφήν σου) Αθ. Παν. (καὶ τὰ Παιδικά Πνεύματα, ἀλλὰ γνωστά νέα δὲν ἔχεις;) Απολοσθεῖσαν Επιδία (ἔλαβα τὸ δελτάριόν σου) Πνοὴρ Ψυχορρογούντος Αγγέλου (πολὺ εὐχαριστώς θάνατον τὰ ποιημάτα σου) Φίλοπατριών" Ελλήρητί νά γίνη! ἔγω βεβαίως σοῦ τὸ ἔστειλα) Είμαρμένην (ἔτελλα κάλυμμα τοῦ 1908) Ποδάρην "Αχιλλέα (χώρων ποὺ σοῦ ἀρέσουν τόσου τὰ ἐφετεινά μου μυθιστορήματα) Μανυθοδασίην (τὸ ἀλέττωνα ποὺ ἀναγνωρίζουμεν, εἶναι ἡδη διορθωμένον κατὰ τὸ ημεῖν εῖμαι βεβαία δέν δὲν θάσης πάλεον ἀσφαρήν παρατηρήσεως) Αιματοκύλισμένην Χόδων (πῶς θὰ ἔξιλευαν οἱ μικροὶ Αιθηναῖοι ἐν ἐδάσκαλον τὸ γράμμα σου φάντασον ὅτι εἰς τὰς Ἀθήνας δὲν ἔχονται φέτος) Παροδικόν "Ογειρον (σοῦ γίνεται καὶ οἱ δύο χέρες εἶσαι εὐγαριστημένον;) Ελπίδα τῶν Δινοτικῶν (σοῦ ἔστειλα τὴν ὑπάρχ. 948 ἀπόδειξιν καὶ ἀδημοσίευσα εἰς τὸ θόλον τῆς Θ. 113 Μικράν Αγγελίαν) Κόρην τῆς Μανδονίας (ἔστειλα δοπαμούς εἰς τὸν Γάγγον) Πιεργιζόντων Αδέσιν (πρέπει νὰ μοῦ στείλης καὶ τὸ ὄνομα, διὰ νὰ τὴν συστήσω) Λάρισια τῆς "Ελλάδος (εύχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξεπάθωμα) Ρήγαν Φεραραῖον (δεκτά) Ζήτω η Χίος (ἔστειλα τὸ Ιωνικήν Μούσαν ("Ασκήσης ὅχι δὲν εἶναι ἀκόμη καιρός οὐα σᾶς τὸν πότε) Αδόρον τοῦ Γάρον (Ἐγινε δεκτή) Ιδανικήν Μορφήν κτλ. κτλ.

Ἐις δύσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 28 Ιανουαρίου, θάπαντήσαν εἰς τὸ προσεκές.

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879 - 1893)

Τόμοι 14 (οἱ ἔξης: 4, 5, 6, 7, 11, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23) πρὸς φρ. 1 ἔκαστος, καὶ τοχυδρομικῆς φρ. 1,10

Τόμοι 1 (οἱ 10 οἱ πλησιάζων νὰ εἴανται) φρ. 10.

Τόμοι 8 (οἱ ἔξης: 1, 3, 8, 9, 12, 13, 14, 24) πρὸς φρ. 2,50 ἔκαστος.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1894 - 1908)

Τόμοι 5: τῶν ἑτῶν 1894, 1895, 1896, 1897 καὶ 1898, ὃν ἔκαστος τιμάται:

"Ἄδετος φρ. 3 ταχυδρομικῶς 3,50. Χρυσός. φρ. 6 ταχυδρομικ. 6,50.

Τόμοι 7: τῶν ἑτῶν 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904 καὶ 1905, ὃν ἔκαστος τιμάται:

"Ἄδετος φρ. 7. Χρυσόδετ. φρ. 10.

Τόμοι 3: τῶν ἑτῶν 1906, 1907 καὶ 1908, ὃν ἔκαστος τιμάται:

"Ἄδετος φρ. 8. Χρυσόδετ. φρ. 10.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λίνεις δεκταὶ: ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μέχρι τῆς 17 Φεβρουαρίου ἐκ τῶν Ἐπαρχῶν μέχρι τῆς 28 Φεβρουαρίου ἐκ τῶν Ἐξωτερικῶν μέχρι τῆς 17 Μαρτίου.

73. Δεξιγγιφος.

"Αρθρον Οηλυκῶν τὸ πρῶτον Τάλλο μου ἔγινε νερόν· Τ' ὅλον μου εἰς τὴν Ἑλλάδα Κ' εἰς τὰς πόλεις τῶν λουτρῶν. Εστάλη ὑπὸ τοῦ Αρρενού ποσῆς Καρδίας

74. Στοιχειόγγιφος.

Θεότητος ἀγρίας Τὸ ιῶτα θάποκλείσης, Καὶ πόλιν τῆς Ἑλλάδος Ἀμέσως θ' ἀπαντήσῃς. Εστάλη ὑπὸ τῆς Γλυκείας Ἐλευθερίας.

75. Τορόγγιφος.

Κάποιος βασιλεὺς ἀρχαῖος Κίνησε τὸν τόνον μόνον, Καὶ δειλὸν ἔγινε ζῶντας Τῶν δασῶν καὶ τῶν δρυμώνων.

76. Αναγραμματισμός.

Οὔτε γέρος, οὔτε νέος, Οὔτε καὶ παιδὶ δὲν εἰμαι... Καὶ ἀναγραμματισμένον Μέσος ἐτὴν κουβαρίστρα κείμαι.

77. Πνεμαίς.

+ Οἱ σταυροὶ γέρα τῆς Τουρκίας. ★ + ★ = Θεά. ★ + ★ = Διάνδρον. ★ ★ + ★ ★ = Νῆσος Ἑλλάδος. ★ ★ ★ + ★ ★ ★ = Κάτωκος γέρας [εὐληνικῆς].

78-80. Συμπλήρωσις Φράσεων.

1) Πολλοί — εἰσιθέτες — εἰσι. 2) Χάριτας — καὶ — ἀποδοῦναι. 3) Ο — ως — λυπεῖ —. Εστάλη ὑπὸ τοῦ Διαφανές Αάνου.

81. Φόρδην-Μίγδην.

Οὖσον ρακέσινε ισπᾶ μὴ σῶται νομόν. Εστάλη ὑπὸ τοῦ Μαγεμένου Κύμα.

82. Τριπλῆ Ακροστιχίδης.

Τάρχικα τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν, κατὰ σειράν ἀρχαῖον βασιλέα, κτίστην ἐνδόξου πρωτεύουσης, ἥτις ὠνομάσθη ἐκ τοῦ ὄντος τοῦ τὰ δεύτερα γράμματος κοινὸν δημητριακόν, καὶ τὰ τρίτα δυτικῆς Θηβαῖον βχτιστόπαιδα.

1. Μέγας ὄρεις 2. Ἀρχαῖος βασιλεὺς. 3. Μίγμα, πολτός. 4. Αέριον. 5. Τεμάχιον ἔζουλον.

83. Μικτόν.

κτητν-καν-τητν-αη-φλες Εστάλη ὑπὸ τοῦ Ασουλού τοῦ Βουνοῦ.

84. Γεῖφος.

N Ιδού Ιδού Ων Ιδού λῆ. Εστάλη ὑπὸ Αθηναίου Α. Κλεάντα

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ασκήσεων τοῦ φύλου 3. 14. Ναυτικᾶ (γαῦς, ι, κα.)—15. Πηγεῖδες (θ. 13,4)

(πτ., νῆ, δέ.)—16. Σαῦρα-χεῖρ. —17. Σάλος, ἀλλος.

18. Α Τ Κ 19. Α Ν Α Υ KΡΕ-ΜΑ-ΘΡΑ ΑΚΖ ΚΟΡΙΝΝΑ Α-ΜΑ-ΖΟ-Ν-Ι-ΟΣ ΚΤΔ ΘΡΑ-Ν-Ι-ΟΝ Ο Ο Η Ο Σ 20. ΚΑΙΣΑΡ (Αἰας, Ιασία, σπιά, Ρά). Ιασία, σπιά, Ρά).

—21. ΟΚΤΑΒΙΑΝΟΣ. (Λαοκόδων, οΚΤΑ-πους, Λιβύος, Εβά, δΝΟΣ). —22. Σοφός Σοφοκλῆς, σοφώτερος Εύριπιδης, ἀνδρῶν δάπαντων σοφώτατος Σωκράτης. —23. Μή διάδικον (Μή-έν δι κου)

73. Δεξιγγιφος.

"Αρθρον Οηλυκῶν τὸ πρῶτον Τάλλο μου ἔγινε νερόν· Τ' ὅλον μου εἰς τὴν Ἑλλάδα Κ' εἰς τὰς πόλεις τῶν λουτρῶν. Εστάλη ὑπὸ τοῦ Αρρενού ποσῆς Καρδίας

74. Στοιχειόγγιφος.

Θεότητος ἀγρίας Τὸ ιῶτα θάποκλείσης, Καὶ πόλιν τῆς Ἑλλάδος Ἀμέσως θ' ἀπαντήσῃς. Εστάλη ὑπὸ τῆς Γλυκείας Ἐλευθερίας.

75. Τορόγγιφος.

Κάποιος βασιλεὺς ἀρχαῖος Κίνησε τὸν τόνον μόνον, Καὶ δειλὸν ἔγινε ζῶντας Τῶν δασῶν καὶ τῶν δρυμώνων.

76. Αναγραμματισμός.

Οὔτε γέρος, οὔτε νέος, Οὔτε καὶ παιδὶ δὲν εἰμαι... Καὶ ἀναγραμματισμένον Μέσος ἐτὴν κουβαρίστρα κείμαι.

77. Πνεμαίς.

+ Οἱ σταυροὶ γέρα τῆς Τουρκίας. ★ + ★ = Θεά. ★ + ★ = Διάνδρον. ★ ★ + ★ ★ = Νῆσος Ἑλλάδος. ★ ★ ★ + ★ ★ ★ = Κάτωκος γέρας [εὐληνικῆς].

78-80. Συμπλήρωσις Φράσεων.

1) Πολλοί — εἰσιθέτες — εἰσι. 2) Χάριτας — καὶ — ἀποδοῦναι. 3) Ο — ως — λυπεῖ —. Εστάλη ὑπὸ τοῦ Διαφανές Αάνου.

81. Φόρδην-Μίγδην.

Οὖσον ρακέσινε ισπᾶ μὴ σῶται νομόν. Εστάλη ὑπὸ τοῦ Μαγεμένου Κύμα.

82. Τριπλῆ Ακροστιχίδης.

Τάρχικα τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν, κατὰ σειράν ἀρχαῖον βασιλέα, κτίστην ἐνδόξου πρωτεύουσης, ἥτις ὠνομάσθη ἐκ τοῦ ὄντος τοῦ τὰ δεύτερα γράμματος κοινὸν δημητριακόν, καὶ τὰ τρίτα δυτικῆς Θηβαῖον βχτιστόπαιδα.

1. Μέγας ὄρεις 2. Ἀρχαῖος βασιλεὺς. 3. Μίγμα, πολτός. 4. Αέριον. 5. Τεμάχιον ἔζουλον.

83. Μικτόν.

κτητν-καν-τητν-αη-φλες Εστάλη ὑπὸ τοῦ Ασουλού τοῦ Βουνοῦ.

84. Γεῖφος.

N Ιδού Ιδού Ων Ιδού λῆ. Εστάλη ὑπὸ Αθηναίου Α. Κλεάντα

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ασκήσεων τοῦ φύλου 3.

14. Ναυτικᾶ (γαῦς, ι, κα.)—15. Πηγεῖδες (θ. 13,4)